

Ένα συλλαλητήριο χωρίς θαμώνες (Νικόλαος Κόϊος, Συντονιστής Περιεχομένου Ενότητας Θρησκείας - Πεκπουσία)

/ [Πεκπουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Όλο το Πανελλήνιο σήμερα δονείται από την επικαιρότητα του χθεσινού συλλαλητηρίου για το όνομα της Μακεδονίας. Η είδηση και οι εικόνες μεταδόθηκαν και εκτός Ελλάδος.

Η χώρα μας είναι τόπος που τα πάσης φύσεως συλλαλητήρια και συγκεντρώσεις γίνονταν, ειδικά μέχρι πρότινος σε ημερήσια σχεδόν διάταξη. Πολιτικές συγκεντρώσεις, πορείες, συλλαλητήρια, καταλήψεις και συνθήματα δεν εντυπωσιάζουν πια κανέναν.

Στην συνθηματολογία θα μπορούσαμε να διεκδικήσουμε πιθανόν την διεθνή αρχηγία. Δεν θα ξεχάσω ποτέ, όταν φιλοξενούσα δύο συγγενείς στο Μόναχο της Γερμανίας και τους συνόδεψα στο γήπεδο της Bayer, την γνωστή Allianz Arena, για να παρακολουθήσουν τον αγώνα Bayern - Άρης Θεσσαλονίκης. Το αποτέλεσμα του αγώνα ήταν συντριπτικό υπέρ της Bayern, 6-0! Καθόμασταν στην πλευρά των Γερμανών και στις από πάνω κερκίδες οι οπαδοί του Άρη φώναζαν συνεχώς νέα συνθήματα ακόμα και όταν η ήττα διαφαινόταν αναπόφευκτη. Δίπλα μου ένας Γερμανός μου ζήτησε να του μεταφράσω τί λέγαν τα συνθήματα και αφ' ενός γέλασε πολύ, αφ' ετέρου θαύμασε την επινοητικότητα και το σθένος να τα φωνάζουν οι Έλληνες ακόμη και ηττώμενοι!

Χθες όμως σε αυτήν την παλλαϊκή μάζωξη της Θεσσαλονίκης υπήρχε κάτι το οποίο διαφοροποιεί τα πράγματα. Τα συνθήματα που ακούστηκαν ήταν τα περισσότερα κοινότυπα: διαμαρτυρία για την καταστρατήγηση των εθνικών δικαιών μέσα από την εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας. Απευθυνόταν προς τον πολιτικό κόσμο και τον διεθνή παράγοντα. Οι ομιλητές έθιξαν και ανέδειξαν διάφορες οπτικές του ζητήματος και κατέληγαν στο συμπέρασμα ότι το όνομα της Μακεδονίας δεν πρέπει να εκχωρηθεί για κανέναν λόγο και με καμία μορφή στον βόρειο γείτονα. Τα χειροκροτήματα και οι ζητωκραυγές ήταν περισσότερο απόρροια του γενικότερου ενθουσιασμού, παρά του περιεχομένου των ομιλιών, το οποίο εν πολλοίς ήταν αναμενόμενο. Η συγκέντρωση του πλήθους ήταν μεγαλειώδης, πέρα από κάθε πρόβλεψη! Όσοι παραβρεθήκαμε και ειδικά όσοι γνωρίζουν την χωροταξία της παραλίας της Θεσσαλονίκης μπορούν καλά να καταλάβουν το μέγεθος στο οποίο αναφέρομαι.

Κανένα από τα παραπάνω στοιχεία όμως δεν κάνει την σημαντική διαφορά. Το ανατρεπτικό ήταν η ποιότητα των ανθρώπων. Άνθρωποι από όλες τις ηλικίες και τα κοινωνικά στρώματα. Γέροντες αψηφώντας την ηλικία, γονείς με μικρά παιδιά χωρίς να υπολογίζουν το κρύο, νεολαία με χαμόγελο, σφρίγος και ευγένεια, φοιτητές, αγρότες, εργάτες, πανεπιστημιακοί, εκπαιδευτικοί, ιερωμένοι, επιχειρηματίες, ανάπηροι στα καροτσάκια τους, μέλη πολιτιστικών συλλόγων με παραδοσιακές φορεσιές, απόγονοι Μακεδονομάχων με τον χαρακτηριστικό μακεδονικό «ντουλαμά», βαρκάρηδες στην θάλασσα, Μακεδόνες, Θρακιώτες, Θεσσαλοί, Ηπειρώτες, Πελοποννήσιοι, Στερεοελλαδίτες, νησιώτες, από όλα τα μέρη της Ελλάδας.

Παντού ηρεμία και χαμόγελα, παλμός και ενθουσιασμός χωρίς φανατισμό. Καθόσουν σε μία γωνιά και εύκολα άκουγες συζητήσεις για την ταυτότητα της Μακεδονίας, την οικουμενική ιστορία της, την μεγάλη πολιτισμική της παράδοση, το δέσιμό της με την Ορθόδοξη Χριστιανική Πίστη, τα διαχρονικά σφάλματα της

ελληνικής πολιτείας, την αξία του Ελληνισμού της διασποράς. Περισσότερο αυτά άκουγες, παρά τα μεγάφωνα, τα οποία εξάλλου δεν ήταν ιδιαίτερα δυνατά. Το πλήθος κατέφθανε με ηρεμία και τάξη κρατώντας την Ελληνική σημαία. Απέπνεε μία σαφή αίσθηση ότι περισσότερο κοινωνούσε την παρουσία και την ομοψυχία των συμπαρισταμένων ανθρώπων και λιγότερο συμμετείχε σε ένα ιδεολόγημα πολιτικοοικονομικής ή ακόμη και ιστορικο-εθνικιστικής φύσης.

Ο κόσμος του συλλαλητηρίου ήξερε πολύ καλά γιατί πήγε. Δεν πήγε για να διατρανώσει ότι η Μακεδονία είναι Ελληνική! Δεν υπήρχε αυτή η ανάγκη! Αυτό το έχει δείξει η Ιστορία.

Πήγε να καταστήσει με τρόπο σαφή γνωστή την αληθινή του ταυτότητα. Σε μία εποχή όπου οι ψυχές και οι συνειδήσεις από την οικονομική, κοινωνική, πολιτική και ηθική κρίση αλλοτριώνονται και οι άνθρωποι βρίσκονται καθημερινά στο χείλος της απόγνωσης, κάποιες εκατοντάδες χιλιάδες μέλη της Ελληνικής Κοινωνίας αισθάνθηκαν την ανάγκη να φωνάξουν ότι δεν ξεχνάμε ποιοι είμαστε! Ότι έχουμε ταυτότητα που γεννιέται μέσα από έναν πολιτισμό, μία ιστορία, μία Πίστη, από ιδανικά. Κανείς μας δεν είναι ο ίδιος ιδανικός. Όλοι σαν άτομα, σαν συλλογικότητες και σαν λαός έχουμε κάνει τραγικά λάθη. Όλοι ευθυνόμαστε για τις δυσκολίες του σήμερα, που πιθανόν θα κληροδοτήσουμε και στα παιδιά μας. Αλλά όλα αυτά μέσα στα όρια μιας ταυτότητας και μιας συνείδησης που αποτελεί το βασικό μας δεδομένο και θεμέλιο. Αν χάσουμε αυτήν την ταυτότητα, ποτέ δεν θα μπορέσουμε να σηκωθούμε, να μετα-νοήσουμε.

Και η Μακεδονία είναι μέρος της ψυχής και της ταυτότητας του κάθε Έλληνα! Είναι το μεγαλύτερο κομμάτι της Ελλάδας! Έχει μοναδικές ομορφιές! Έχει όχι μόνον σημαντικά ιστορικά μνημεία, αλλά και ιστορία ζωντανή και ακτινοβόλα, αρκεί κάποιος να πάει να επισκεφθεί το Άγιον Όρος! Έχει την μεγαλύτερη μουσικοχορευτική παράδοση που οι Έλληνες από όλα τα μέρη την γνώρισαν και την αγάπησαν! Είναι το σταυροδρόμι όλης της Ελλάδας, των Βαλκανίων και της Ευρώπης προς την Ασία! Είναι στο κέντρο της Πατρίδας μας, είναι η καρδιά μας, είμαστε εμείς!

Όταν κινδυνέψει η ταυτότητά σου έχεις δύο επιλογές: ή να παραδοθείς στον κίνδυνο και να αλλοτριωθείς, ή να «έλθεις εις εαυτόν», να σηκωθείς και να αντισταθείς στην αλλοτρίωση. Αυτό έγινε χθες την Θεσσαλονίκη. Οι άνθρωποι ξεβολεύτηκαν! Άφησαν δουλειές, υποχρεώσεις, κούραση, χόμπυ, ταξίδια, διασκέδαση και ήλθαν. Πολέμησαν την αδιαφορία και την ακηδία και συγκεντρώθηκαν.

Ως επίλογο θα ήθελα να δανειστώ τα λόγια ενός μαχόμενου κληρικού, σχετικά με την ουσία του χθεσινού συλλαλητηρίου. Γράφει ο π. Παντελεήμων Κρούσκος στην ιστοσελίδα του στο Facebook:

“Χριστιανός και όχι θρησκευόμενος. Πατριώτης και όχι εθνικιστής.

Κοσμοπολίτης και όχι διεθνιστής. Οικουμενικός και όχι επαρχιωτερωπαίος.

Πρόσωπο και όχι μονάδα. Άνθρωπος και όχι νούμερο.

Ελεύθερος και όχι οπαδός. Υποτασσόμενος και όχι υποταγμένος.

Επαναστάτης και όχι επαναστατημένος. Αυτοσυνειδησία και όχι αυτοπροσδιορισμός.

Ανένταχτος αλλά όχι αδιάφορος.”

Αυτούς τους ανθρώπους ζήσαμε στο συλλαλητήριο της Θεσσαλονίκης!

Φαινόταν με την πρώτη ματιά! Αυτοί οι άνθρωποι δεν ήταν οι συνήθεις τύποι των

συλλαλητηρίων!

Αυτό το συλλαλητήριο ήταν χωρίς «θαμώνες»!

Γι' αυτό είχε επιτυχία!

Γι' αυτό πολλούς ενόχλησε!